

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 15/07-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. novembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Lajosa Mészárosa o sťažnosti J. V., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. V., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. J. V. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Banská Bystrica j e p o v i n n ý uhradiť J. V. trovy konania v sume 6 296 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. V., B..

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 15/07-13 zo 4. januára 2007 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť J. V., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. V., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999.

Sťažovateľka, ktorá v označenom konaní vystupuje ako žalovaná v 3. rade, vo svojej sťažnosti uviedla, že od 27. januára 1999 prebieha na okresnom súde konanie o zrušenie spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Žaloba nebola dosiaľ prerokovaná a konanie vedené okresným súdom je poznačené priet'ahmi. Okresný súd jej tak zbytočnými priet'ahmi odd'ahuje a znemožňuje odstránenie stavu právnej neistoty a je dlhodobo nedôvodne nečinný.

Sťažovateľka poskytla okresnému súdu primeranú súčinnosť a necíti spoluzodpovednosť za vzniknutý stav konania, v jeho postupe vidí porušenie svojich práv, a preto žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prietáhov a uložil mu povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 284 700 Sk, ako aj nahradiť jej trovy právneho zastúpenia.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci listom z 5. apríla 2007 vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedom, pričom uviedol prehľad úkonov a pripojil aj vyjadrenie zákonného sudcu:

„Dňa 27. 01. 1999 podali žalobcovia žalobu, ktorá sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 19 C 17/99 a pridelená bola na vybavenie a rozhodnutie JUDr. P.

Dňa 08. 02. 1999 súd doručoval opis návrhu na vyjadrenie žalobcom a zároveň vyzval navrhovateľov o predloženie znaleckého posudku domovej nehnuteľnosti.

Dňa 26. 02. zaslali vyjadrenie žalovaní 1), 2), žalovaná 3) si neprevzala súdnu zásielku.

Dňa 11. 03. 1999 žalobca 1) doručil súdu znalecký posudok.

Dňa 06. 07. 1999 súd zaslal žalobcom tlačivo na vyplnenie osobných, majetkových a zárobných pomeroch, ktoré majú vrátiť súdu.

Dňa 05. 08. 1999 súd urgoval žalobcov.

Dňa 17. 08. 1999 žalobca 2), 3), 4) nežiadajú oslobodiť od súdneho poplatku.

Dňa 16. 09. 1999 žalobca 1) zaslal vyplnené tlačivá všetkých žalobcov na oslob. od platenia súdneho poplatku.

Dňa 19. 10. 1999 súd uznesením priznal žalobcom 1 - 4 oslobodenie od povinnosti platenia súdnych poplatkov za konanie vo výške 50 %.

Dňa 22. 11. 1999 žalobcovia uhradili súdny poplatok.

Dňa 17. 06. 2002 súd vytýčil termín pojednávania na deň 28. 08. 2002, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že budú pripojené spisy tunajšieho súdu 17 C 135/98 (J. V. c/a manž. S., o nahradenie vôle prejavu odporcu) a 11 C 398/98 (manž. Ž. c/a manž. S., o nárok

z predkupného práva), žalobcovia doložia do spisu fotokópie kúpnych zmlúv, resp. dedičských rozhodnutí, ktorými nadobudli do podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosť.

Dňa 28. 08. 2002 zákonný sudca spísal úradný záznam s tým, že po konzultácii s JUDr. K., ktorá (pridelený jej bol spis 11 C 398/98) začala vo veci konať a pokračuje v konaní vykonávaním jednotlivých procesných úkonov.

Dňa 02. 09. 2002 súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia veci, vedených na tunajšom súde č. k. 17 C 135/98, 11 C 398/98.

Dňa 25. 09. 2002 a 9. 10. 2002 podali proti uzneseniu žalobcovia odvolanie.

Dňa 28. 11. 2002 bol spis doručený Krajskému súdu v B. Bystrici.

Dňa 20. 02. 2003 krajský súd zrušil uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 20. 03. 2003 krajský súd vrátil spis tunajšiemu súdu.

Dňa 26. 03. 2003 bol spis daný na dlhodobú lehotu.

Dňa 19. 10. 2004 súd vytýčil termín pojednávania na deň 01. 12. 2004, účastníci v uvedený deň zobrali svoj návrh späť, žiadali konanie vo veci zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

Dňa 02. 12. 2004 súd konanie zastavil, uznesenie 07. 12. 2004 doručoval účastníkom konania.

Dňa 23. 12. 2004 podali žalovaní 1), 3), žalobkyňa 2) odvolanie.

Dňa 07. 01. 2005 bol spis zaslaný Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Dňa 10. 02. 2005 krajský súd uznesenie okresného súdu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Dňa 23. 02. 2005 bol spis vrátený tunajšiemu súdu.

Dňa 14. 03. 2005 súd doručoval rozhodnutie krajského súdu - spis uložený na lehotu do 31/3, prelehotovaný na 12/4

Dňa 04. 10. 2005 súd uznesením konanie vedené pred tun. súd. pod sp. zn. 19 C 17/99 prerušuje a to až do právoplatného skončenia veci vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 11 C 398/98. Rozhodnutie sa doručovalo účastníkom konania, spis bol uložený na lehotu do 24/10.

Dňa 05. 11. 2005 bol spis uložený na lehotu do právoplatného skončenia konania 11 C 398/1998, potom predlož aj zo spisom 11 C 398/1998 a 17 C 135/1998

Dňa 03. 10. 2006 súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 13/11/2006

Dňa 15. 12. 2006 z dôvodu námietky zaujatosti bol spis zaslaný KS v B. B.

Dňa 15. 02. 2007 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 16. 02. 2007 súd vo veci vytyčil termín pojednávania na deň 21. 03. 2007.

Zákonný sudca sa vyjadruje takto:

Predmetom konania vo veci samej je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnosti vedenej na Správe katastra B. na LV č. 1691 pre kat. úz. v B., ako parcela č. 1464/1 o výmere 378 m². V priebehu konania bolo zistené, že na Okresnom súde Banská Bystrica sa vedú medzi účastníkmi aj dve samostatné konania vedené pod sp. zn. 11 C 398/1998 a 17 C 135/1998, kde žalovaní Ing. Ž. a J. V. spochybnili existujúce spoluvlastnícke podiely k danej nehnuteľnosti, a keďže podiely medzi spoluvlastníkmi boli sporné, nemohol súd pristúpiť k vecnému prejednávaniu žalobného návrhu. V tejto súvislosti Okresný súd Banská Bystrica v konaní 19 C 17/1999 konanie opakovane prerušil, a to až do právoplatného skončenia týchto súvisiacich konaní. Konanie 11 C 398/1998 skončilo právoplatným rozhodnutím z 18. 09. 2006 a konanie 17 C 135/1998 z 07. 09. 2005. Ako náhle bolo v konaní 19 C 17/1999 zistené, že tieto súvisiace konania boli právoplatne skončené, bolo vo veci dňa 03. 10. 2006 vytyčené pojednávanie a odvtedy sa vo veci riadne koná.

Možno teda konštatovať, že prieťahy v konaní 19 C 17/1999 súviseli so správaním účastníkov konania - odporcov, ktorí namietali existujúce spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Keďže vyriešenie spoluvlastníckych podielov, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, bolo podstatnou (prejudiciálnou) otázkou pre rozhodnutie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, súd musel čakať až do ich právoplatného skončenia. Z týchto dôvodov nebolo vo veci zatiaľ meritórne rozhodnuté. (...)

Vzhľadom na uvedené skutočnosti od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto súhlasím s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z., Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.“

Právny zástupca sťažovateľky v podaní z 15. apríla 2007 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní. Požadovanú úhradu trov konania vyčíslil na 23 287 Sk a odôvodnil takto:

„Podľa § 13 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 10. novembra 2004, č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v z. n. p. pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

V podanej sťažnosti sa sťažovateľka domáha rozhodnutia Ústavného súdu v troch spojených veciach, a to, že:

1. Postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ustanovené v čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 konať bez zbytočných prietáhov.

3. Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Banskej Bystrici, aby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu zaplatil sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho základného práva vo výške 284.700,- Sk.

Vec s najvyššou hodnotou je v tomto prípade uplatnený nárok sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej základného práva, ktorej tarifná hodnota podľa citovanej vyhlášky je 284.700,- Sk a odmena advokáta za jeden úkon právnej služby v tejto veci podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 i. f. citovanej vyhlášky predstavuje sumu 7.650,- Sk.

V ostatných dvoch spojených veciach je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 2 cit. vyhl. jedna šestina výpočtového základu, keďže ide o zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. (...)

Na základe uvedeného si dovoľujeme navrhnúť, aby Ústavný súd uložil Okresnému súdu v Banskej, aby do 15 dní od doručenia nálezu zaplatil náhradu trov konania

sťažovateľky vo výške 23.287,- Sk a zaplatil ich na účet jej právneho zástupcu, J. V., advokáta, B., číslo účtu ..., variabilný symbol ..., špecifický symbol ...“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 19 C 17/1999 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 19 C 17/1999 je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitou. Vo vzťahu k sťažovateľke, žalovanej v 3. rade, však ústavný súd nemôže ponechať bez povšimnutia vyjadrenie zákonného sudcu, ktorý poukázal na skutočnosť, že k prietahom v konaní dochádzalo aj z dôvodu, že medzi účastníkmi sporu o vyporiadanie spoluvlastníctva (sp. zn. 19 C 17/1999) boli sporné aj ich vlastnícke podiely.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka bola v konaní v celku súčinnosťná. Pri hodnotení správania sťažovateľky ako účastníčky súdneho konania dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľka výrazne neprispela k doterajšej dĺžke konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľkou namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu konania.

Ústavný súd z rozboru veci zistil, že súdne konanie začalo v roku 1999 a došlo v ňom k opakovanej nečinnosti okresného súdu. Nečinnosť bola zistená od 19. októbra 1999, keď okresný súd priznal žalobcom v 1. až vo 4. rade oslobodenie od platenia súdneho poplatku, do 28. augusta 2002, keď sa konalo pojednávanie (nečinnosť 33 mesiacov), ďalej od 20. marca 2003, keď bol spis z Krajského súdu v Banskej Bystrici vrátený okresnému súdu, do 2. decembra 2004, keď okresný súd rozhodol o zastavení konania (nečinnosť 20 mesiacov). Okresný súd v týchto obdobiach nevykonal žiaden úkon ani neprerušil súdne konanie.

Sťažovateľka (žalovaná v 3. rade) v roku 1999 iniciovala súdne konanie o vyporiadanie spoluvlastníctva. Keďže vyriešenie spoluvlastníckych podielov bolo dôležitou otázkou pre rozhodnutie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, okresný súd musel čakať na právoplatne skončenie konania v tejto otázke, vyriešenie ktorej považoval za podmienku ďalšieho konania vo veci sp. zn. 19 C 17/1999. (Okresný súd žalobu sťažovateľky napokon zamietol rozsudkom z 25. januára 2005 č. k. 17 C 135/1998-207. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. septembra 2005.) Okresný súd konajúci vo veci sp. zn. 19 C 17/1999 považoval vyriešenie tejto prejudiciálnej otázky za podmienku konania a tomu potom prispôsobil aj priebeh konania v označenej veci.

Ústavný súd preto pri hodnotení postupu okresného súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu celkovú dĺžku konania, po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa odseku 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala priznať primerané finančné zadost'účinenie v sume 284 700 Sk poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania okresného súdu.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľke, hoci je v postavení pasívneho účastníka, nemožno uprieť, že u nej z dôvodu dlhotrvajúceho neuzavretého sporu dochádza k právnej

neistote. Nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré nie je právoplatne skončené ani po siedmich rokoch. U sťažovateľky oprávnene takýto postup okresného súdu znamená stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľky, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv každej oprávnenej osoby, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu, je primeraným zadost'učinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľky.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Sťažovateľka si podaním z 15. apríla 2007 uplatnila trovy konania v sume 23 287 Sk, ktoré bližšie špecifikovala.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie vo veci samej) vykonaný v roku 2007 v právnej veci sp. zn. III. ÚS 15/07 (podľa dátumu uvedeného právnym zástupcom) je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2006 v sume 17 822 Sk, t. j. odmena za jeden úkon právnej služby činila 2 970 Sk a 178 Sk režijný paušál.

Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 5 940 Sk, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) a k tomu dvakrát (náhradu) režijný paušál po 178 Sk, celková suma predstavuje spolu 6 296 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2007